

térítsék. Az akciót a színügyi bizottság kezdeményezte és támogatta legjobban.

Szmollény Nándor: Azért, mert szép volt a primadonna!

Pásztor József: Ugyanakkor gazdasági válság dult az egész országban, munkanélküliek éhen veszttek el, Szegeden a főkapitány ingyekenyérre gyűjtött s nem kapott pénzt. A primadonna ruháira azonban tudott teremteni a társadalom. Azért hozta föl ezt az esetet, hogy lássa a közgyűlés, vajjon csakugyan olyan tragikus dolog-e, ha száz esztendő alatt tönkremegy Magyarországon egy színigazgató...

Fölkiáltások: Ha rossz üzletember, úgy kell neki!

... csakugyan olyan tragikus-e, mint ahogy Ditrói ur föltünteteti és azt kívánja, hogy ezért hamut hintsünk a fejünkre.

Ditrói: Ugyis hamvazó szerda van ma!

Pásztor József: A mozi nagyobb kulturális missziót fog teljesíteni, mint amilyent a színház eddig teljesített és teljesít most. A színházban nem is olyan régen sokkal idegizgatóbb darabokat játszottak, mint ma a moziban, olyanokat, amelyek direkt az idegeire utaztak a közönségnek. Ezután a felszólaló azt mutatja ki, hogy mennyit áldoztak a városért a mozik és milyen összegeket adtak jótékony célra. A szegényalapot 11,680 koronával gyarapították, rendőri díjak címén kétezer koronát fizettek, az önkéntes tűzoltóknak 3500 koronát adtak, adóiban 3000 koronát fizettek, jótékony célra, ingyekenyérre közel ezer koronát fordítottak.

Ditrói: Ezt a pénzt a közönség adta!

Fölkiáltások: De a színház nem ad semmit, inkább még mi adunk neki!

Pásztor: Valóban, a közönség adta azokat a pénzeket, de nem jótékony célra, hanem a mozitulajdonosoknak, akik aztán jótékony célra fordították. Hogy egy város fejlődésében mit jelent az orfeumok és kabarék állandó engedélyezése, arról fölösleges beszélni. Valószínű, hogy 1914-ben Szeged város közgyűlése nem fogja feláldozni a polgárságot begyöpösödött frázisoknak, hanem igenis, kérni fogja a minisztert, hogy ezt a várost ne részesítse olyan elbánásban, mint Zentát, Tatatóvárost, Piripócsot. (Derűltség.)

Kormányos Benő dr.: Vagy Mucsát!

Pásztor: Módosítani kívánja indítványát annyiban, hogy nemcsak az orfeum-kabaré, továbbá mozielőadások állandó engedélyezése tétessék lehetővé, hanem itt bele kell illeszteni a szabályrendeletbe azt is, — hátha 200 évig nem alkot a város új szabályrendeletét (Derűltség.) — hogy a mozikultúra egyéb vívmányainak bemutatását is lehetővé kívánja tenni állandó engedélyezéssel.

A közgyűlés Pásztor József indítványát ezzel a módosítással egyhangulag elfogadta.

(Választanak.)

A fogyasztási adóbiztosok nyugdíj-kérdésében a közgyűlés Frank Antal felszólalása után elhatározta, hogy a pénzügyminiszterhez föllíratot intéz az adóbiztosok nyugdíj jogosultsága érdekében. Határozott választ kér a minisztertől, hogy abban az esetben, ha a város a fogyasztási adóbiztosokat is a tisztii nyugdíj-alap részeseivé teszi, a nyugdíj címén kifizetett összegeket a miniszter visszatéríti-e.

Választások következtek ezután. A közgyűlés az adóellenőri állásra névszerű szavazás után Báló István adótisztet választotta meg 86 szavazattal Zombory János adótiszt szemből, aki 56 szavazatot kapott. A megüresedett szülésznői állásra Kiss Sándor-nét választották meg.

Ezután az elnök a közgyűlést berekesztette és a folytatását csütörtök délután négy órára halasztotta.

A román képviselőválasztás. Bukarest-ből jelentik: A tegnap este befejezésre jutott kamara választás eredménye szerint megválasztottak 169 liberális, 10 konzervatív demokrata, 9 konzervatív, 2 nacionalista és 1 függetlenségi képviselőt.

KORZÓ MOZI

Csütörtök, péntek, szombat és vasárnap
február 26., 27., 28. és március 1-én

**A világ legnagyobb
film-drámája!**

Csodás tengeri felvétel!

Kizárólagos joggal

Atlantis

7 felvonásban.

„Titanic” katasztrófája eredeti tengeri felvételben.

Nordisk film.

Egyik főszerepet **Kertész Mihály,**
a szegedi színház volt tagja játsza

**Egy egész előadást
befőtő film.**

Csak számozott helyek!

Előadások hétköznapokon 5, 7, 9 órakor
Vasárnap d. u. 2 óráról éjjel 12 óráig.

**Kedvezményes füzet-
jegyek nem érvényesek.**

Telefon 11-85.

Helyárak mint rendesen!

Mikszáth Kálmán és Szeged.

— Rubinyi Mózes dr. felolvasása. —

(Saját tudósítónktól.) Mikszáth Kálmán is azok közé a ritka szerencsés talentumok közé tartozott, akiknek művészetét és munkálkodását még az életükben páratlan elismerés kísérte és haláluk után ez az elismerés gigászi mértéket ölt. Nemrég halt meg Mikszáth és egész irodalom keletkezett már is életéről, pályájáról és műveiről Rubinyi Mózes dr. Mikszáth életrajzírója a fővárosi Szabad Egyetemen egymásután tartja érdekes felolvasásait Mikszáthról az intelligens közönség meleg figyelmével. Tegnap este Mikszáth pályáját ösmertette és ezúttal egy budapesti embertől nem várt őszinteséggel mutatott rá arra, hogy Mikszáth életében milyen fontos szerepe volt Szegednek, a nagy író második szülővárosának és hogy tehetsége tulajdonképpen itt bontakozott ki, itt fejlődött és innen lendült föl a karrier régióiba.

Az előadásról az alábbi tudósítás számol be:

Rubinyi mai előadásában Mikszáth írói pályájáról szólt. Mikszáth is verssel kezdte, mint a legtöbb író, de a tizenhárom éves Mikszáth nem lírai ömlegéseket, szerelmes strófákat írt, hanem történeti tárgyú poemát, amelyek poétikusak. Gyerek korában *Institutorisz* Endre pajtásának nevenapjára négy soros kis verset írt, melynek elméssége abban áll, hogy a vonások elhagyásával a verssorok éppen ellenkezőjét mondják el a vers tartalmának. A jogász évek alatt Mikszáth talentuma már a nyilvánosság elé ki-vánkozott. A „Hon“-nak „Igazmondó“ című mellékletén sűrűn jelent meg egy-egy történeti tárgyú költeménye vagy verses politikai szatírája.

Szerelmes verset 1877-ben írt legelőször Mikszáth. Ezt sem azért, mert valami szerelmi érzés inspirálta, hanem egyik katonatiszt ismerőse felhívására két társával fogadásból írta meg versét. A győztes Mikszáth lett.

Mikszáth a versírással hamarosan felhagyott, talentumát társadalmi cikkek, bölcsészeti tanulmányok írására fordította. A „Nógrádi Lapok“-nál kezdte a prózáirást, ahol a lap olvasóközönsége nagy örömmel várta 1873. január 1-én megindult regényét.

Amikor Szegedre került, már igen jó neve volt. Szegeden csakhamar megismerte a várost, a népet, a társaságot, alakjait a szegedi életből veszi s ha itt-ott csipőses is szatírája, alakjait kibékíti jó kedvével, közvetlen hangjával, amelyből kicsillámlik a kivételes író jó lelke. Szegedről sokat ír Pestre is, főleg a pesti „Magyar Néplap“-ba. Őnálló dolgozatain kívül franciából fordított.

Igazi újságírói pályája 1877-ben a „Budapesti Napilap“-nál kezdődik, ahol szoros barátságot köt Szana Tamással, Komjáthy-val és Reviczky Gyulával. Mikor Tisza Kálmán alakait 1877. december 18-án egy utcai tüntetés alkalmával a nép beverte, „A drágakövek“ címen elmés cikket írt s azok a drágakövek a szegedi árvíz alkalmával, Tisza Kálmán figyelmességéből, lekerültek Szegedre.

Ebben az időben Mikszáth sehogyan érezte jól magát az ország fővárosában, vissza vágyott Szegedre, ahol igen szerették, aki maga is szerette a népet, nem egy éjszakát a pásztortüzeknél töltött. Egyik szegedi lap meghívására lement Szegedre, ott mindenre fölhasználták, főképpen arra, hogy a konkurrens lapját csipdesse. A konkurrens lap sem tudott rá haragudni. 1880-ban nagy örömmel jelentette a szegedi lap, hogy Mikszáth Kálmán az öreg Tatra mellett címmel regényt kezd az újságban. Majd a jó palócok és a Tótyafiak következtek. A kritika magasztalta, dicsérte a munkát. Mikszáth kedve visszatért, mert már-már mondott arról, hogy írói tehetségével meg-